

U S T A W A

z dnia 2019 r.

o zmianie ustawy o zarządzaniu kryzysowym oraz niektórych innych ustaw¹⁾

Art. 1. W ustawie z dnia 26 kwietnia 2007 r. o zarządzaniu kryzysowym (Dz. U. z 2018 r. poz. 1401) wprowadza się następujące zmiany:

1) art. 2 otrzymuje brzmienie:

„Art. 2.1. Zarządzanie kryzysowe to działalność organów administracji publicznej będąca elementem kierowania bezpieczeństwem narodowym, mająca na celu minimalizację ryzyka wystąpienia sytuacji kryzysowych oraz ich skutków, polegająca na zapobieganiu sytuacjom kryzysowym, przygotowaniu do przejmowania nad nimi kontroli w drodze zaplanowanych działań, reagowaniu w przypadku wystąpienia sytuacji kryzysowych, usuwaniu ich skutków oraz przywracaniu sprawnego funkcjonowania organów administracji publicznej i infrastruktury krytycznej.

2. W czasie wojny oraz po wprowadzeniu jednego ze stanów nadzwyczajnych, o których mowa w art. 228 ust.1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej, zarządzanie kryzysowe jest sprawowane z uwzględnieniem przepisów dotyczących czasu wojny oraz stanów nadzwyczajnych.”;

2) w art. 3:

a) w pkt 2:

- lit. b otrzymuje brzmienie:

„b) łączności i sieci teleinformatycznych”,

- uchyla się lit. c,

- lit. f otrzymuje brzmienie:

¹⁾ Niniejszą ustawą zmienia się ustawy: ustawę z dnia 21 listopada 1967 r. o powszechnym obowiązku obrony Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. z 2018 r. poz. 1459, z późn. zm.), ustawę z dnia 18 marca 2010 r. o szczególnych uprawnieniach ministra właściwego do spraw energii oraz ich wykonywaniu w niektórych spółkach kapitałowych lub grupach kapitałowych prowadzących działalność w sektorach energii elektrycznej, ropy naftowej oraz paliw gazowych (Dz. U. z 2016 r. poz. 2012) oraz ustawę z dnia 5 lipca 2018 r. o krajowym systemie cyberbezpieczeństwa (Dz. U. poz. 1560).

„f) zaopatrzenia w wodę oraz odprowadzania ścieków,”,

b) po pkt 3 dodaje się pkt 3a w brzmieniu:

„3a) zagrożeniu hybrydowym – należy przez to rozumieć zaplanowane i skoordynowane działania prowadzone przez podmioty państwowe lub niepaństwowe w sposób utrudniający przypisanie odpowiedzialności za nie sprawcy, które zmierzają do osiągnięcia celów politycznych i strategicznych oraz łączą różne środki wywierania nacisku i uzależniania od potencjalnego agresora, takie jak polityczne, militarne, ekonomiczne, społeczne, prawne czy informacyjne, w tym z wykorzystaniem mniejszości narodowych, etnicznych i religijnych.”,

c) w pkt 4 w lit. b średnik zastępuje się przecinkiem i dodaje się lit. c i d w brzmieniu:

„c) planowanie w zakresie wspierania Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej oraz wojsk sojuszniczych w przypadku realizacji zobowiązań sojuszniczych,

d) planowanie wykorzystania Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej do realizacji zadań związanych z zapobieganiem i zwalczaniem zagrożeń hybrydowych.”,

d) pkt 10 otrzymuje brzmienie:

„10) mapie ryzyka – należy przez to rozumieć mapę przedstawiającą obszar geograficzny objęty zasięgiem ryzyka, wraz ze wskazaniem jego poziomu;”,

e) w pkt 11 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 12 - 18 w brzmieniu:

„12) matrycy ryzyka – należy przez to rozumieć graficzny lub opisowy sposób przedstawienia poziomu ryzyka, jako kombinacji prawdopodobieństw wystąpienia zagrożeń oraz ich skutków;

13) zarządzaniu ryzykiem – należy przez to rozumieć cykl polegający na ocenie ryzyka, w tym identyfikowaniu zagrożeń, analizie ryzyka i jego szacowaniu, planowaniu i wdrażaniu działań minimalizujących ryzyko, osiąganiu gotowości do reagowania na zdarzenia niekorzystne oraz okresowej ocenie osiągniętych efektów;

14) szacowaniu ryzyka – należy przez to rozumieć określenie poziomu akceptacji ryzyka z uwzględnieniem wyników analizy ryzyka oraz posiadanych sił i środków w zakresie organizacyjnym, technicznym i finansowym;

15) zarządzaniu sytuacją kryzysową – należy przez to rozumieć realizację działań, które polegają na przejmowaniu kontroli nad sytuacją kryzysową, usuwaniu jej skutków, w tym odtwarzaniu zasobów i usług świadczonych przez infrastrukturę krytyczną;

16) module zadaniowym – należy przez to rozumieć uporządkowane zestawienie przedsięwzięć i zadań przewidzianych do wykonania w sytuacji kryzysowej, obejmujące działania w ramach kompetencji właściwego podmiotu, z wykorzystaniem własnych sił i środków, a także możliwym, zaplanowanym i uzgodnionym wsparciem ze strony innych podmiotów, w zakresie niezbędnym do efektywnego wykonania zadania;

17) klęsce żywiołowej - należy przez to rozumieć sytuację wpływającą negatywnie na poziom bezpieczeństwa ludzi, mienia w znacznych rozmiarach, środowiska naturalnego, oraz dziedzictwa kulturowego lub funkcjonowanie infrastruktury krytycznej, której zwalczanie wymaga zaplanowanych i skoordynowanych działań;

18) katastrofie – należy przez to rozumieć zdarzenie, spowodowane działaniem sił natury lub działalnością człowieka, mogące skutkować wystąpieniem sytuacji kryzysowej.”;

3) w art. 4:

a) w ust. 1:

- pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) przygotowywanie planów, o których mowa w art. 5aa ust. 1;”

- po pkt 1 dodaje się pkt 1a w brzmieniu:

„1a) prowadzenie oceny ryzyka;”

- pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) przygotowywanie i utrzymywanie zasobów niezbędnych do wykonywania zadań ujętych w planach, o których mowa w art. 5aa ust. 1;”

- pkt 6 otrzymuje brzmienie:

„6) zapewnienie spójności między planami, o których mowa w art. 5aa ust. 1, a innymi planami sporządzanymi w tym zakresie przez właściwe organy

administracji publicznej, których obowiązek wykonania wynika z odrębnych przepisów;”,

b) w ust. 2 w pkt 5 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 6-8 w brzmieniu:

„6) ochronę ludności przed skutkami zakłócenia funkcjonowania infrastruktury krytycznej;

7) organizacyjne i techniczne możliwości wykorzystania Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej do realizacji zadań z zakresu zarządzania kryzysowego;

8) organizacyjne i techniczne możliwości wsparcia Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej oraz wojsk sojuszniczych w przypadku ich użycia przy realizacji zobowiązań sojuszniczych w ramach Organizacji Traktatu Północnoatlantyckiego.”;

4) art. 5 i art. 5a otrzymują brzmienie:

„**Art. 5.** 1. Tworzy się Raport o zagrożeniach bezpieczeństwa narodowego, zwany dalej „Raportem”, którego celem jest ocena ryzyka wystąpienia zagrożeń oraz określenie celów strategicznych służących ich ograniczeniu.

2. Raport zawiera następujące elementy:

1) identyfikację i charakterystykę najważniejszych zagrożeń, z uwzględnieniem zagrożeń dla funkcjonowania infrastruktury krytycznej;

2) analizę i szacowanie ryzyka związanego z zagrożeniami;

3) mapy zagrożeń lub mapy ryzyka;

4) matrycę ryzyka;

5) określenie celów strategicznych służących ograniczeniu ryzyka katastrof, z uwzględnieniem realizacji Ramowego Programu Działań na lata 2015-2030 w sprawie ograniczenia ryzyka katastrof;

6) wnioski zawierające hierarchicznie uporządkowaną listę przedsięwzięć niezbędnych do osiągnięcia celów strategicznych, z uwzględnieniem regionalnych lub lokalnych inicjatyw.

3. Na potrzeby opracowania Raportu ministrowie kierujący działami administracji rządowej, kierownicy urzędów centralnych oraz wojewodowie sporządzają raporty częściowe o zagrożeniach bezpieczeństwa narodowego.

4. Koordynację przygotowania Raportu zapewnia dyrektor Rządowego Centrum Bezpieczeństwa, natomiast w części dotyczącej zagrożeń o charakterze terrorystycznym, mogących doprowadzić do sytuacji kryzysowej, Szef Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, a w części dotyczącej zagrożeń cyberbezpieczeństwa mogących doprowadzić do sytuacji kryzysowej – Pełnomocnik Rządu do spraw Cyberbezpieczeństwa.

5. Rada Ministrów przyjmuje, przedłożony przez dyrektora Rządowego Centrum Bezpieczeństwa Raport w drodze uchwały.

6. Rada Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, sposób, tryb i terminy opracowywania Raportu, biorąc pod uwagę konieczność zapewnienia jednolitości sporządzania raportów cząstkowych

Art. 5a.1. Ocena ryzyka wynikająca z Raportu oraz wnioski, o których mowa w ust. 2 pkt 6, uwzględniane są w planach, o których mowa w art. 5aa ust. 1 oraz w innych, opracowywanych w zakresie swojej właściwości przez organy administracji publicznej, dokumentach, w tym w strategiach, programach lub planach.

2. Na podstawie Raportu dyrektor Rządowego Centrum Bezpieczeństwa sporządza oraz udostępnia Komisji Europejskiej następujące dokumenty:

- 1) Streszczenie istotnych elementów krajowej oceny ryzyka;
- 2) Krajową ocenę zdolności zarządzania ryzykiem.”;

5) po art. 5a dodaje się art. 5aa-5ag w brzmieniu:

Art. 5aa. 1. Na potrzeby zarządzania kryzysowego tworzy się plany zarządzania ryzykiem oraz plany reagowania kryzysowego, zwane dalej „planami zarządzania kryzysowego”.

2. Na potrzeby zarządzania ryzykiem, tworzy się Krajowy Plan Zarządzania Ryzykiem, plany zarządzania ryzykiem ministrów kierujących działami administracji rządowej i kierowników urzędów centralnych oraz wojewódzkie, powiatowe i gminne plany zarządzania ryzykiem, zwane dalej „planami zarządzania ryzykiem”.

3. Na potrzeby zarządzania sytuacją kryzysową, tworzy się Krajowy Plan Reagowania Kryzysowego, plany reagowania kryzysowego ministrów kierujących działami administracji rządowej i kierowników urzędów centralnych oraz wojewódzkie,

powiatowe i gminne plany reagowania kryzysowego, zwane dalej „planami reagowania kryzysowego”.

Art. 5ab. 1. W skład planów zarządzania ryzykiem wchodzi następujące elementy:

- 1) charakterystyka zagrożeń, w tym dotyczących infrastruktury krytycznej, uwzględnionej w wykazie, o którym mowa w art. 5b ust. 7 i 7a;
- 2) mapy ryzyka lub mapy zagrożeń;
- 3) matryca ryzyka;
- 4) zadania i obowiązki uczestników zarządzania kryzysowego w formie siatki bezpieczeństwa w zakresie zapobiegania sytuacji kryzysowej oraz przygotowywania do przejmowania nad nią kontroli;
- 5) uporządkowana lista działań w zakresie organizacyjnym, technicznym i finansowym na rzecz ograniczenia ryzyka katastrof z uwzględnieniem:
 - a) hierarchii działań,
 - b) ram czasowych ich realizacji,
 - c) podmiotów wiodących oraz współpracujących przy ich wykonywaniu,
 - d) sposobów finansowania oraz wysokość nakładów finansowych,
 - e) oceny osiągniętych efektów i wniosków z wdrożonych działań.

2. Plan zarządzania ryzykiem kierownika urzędu centralnego podległego lub nadzorowanego przez ministra jest zatwierdzany przez właściwego ministra i stanowi załącznik do planu zarządzania ryzykiem ministra.

3. Minister właściwy do spraw rozwoju regionalnego opiniuje Krajowy Plan Zarządzania Ryzykiem pod względem spójności z programami strukturalnymi.

4. Rada Ministrów przyjmuje, przedkładany przez dyrektora Rządowego Centrum Bezpieczeństwa, Krajowy Plan Zarządzania Ryzykiem w drodze uchwały.

5. Plany zarządzania ryzykiem sporządzane przez ministrów kierujących działami administracji rządowej i kierowników urzędów centralnych są uzgadniane z dyrektorem Rządowego Centrum Bezpieczeństwa i stanowią załączniki funkcjonalne do Krajowego Planu Zarządzania Ryzykiem.

Art. 5ac. 1. W skład Krajowego Planu Reagowania Kryzysowego wchodzi następujące elementy:

- 1) zadania i obowiązki uczestników zarządzania kryzysowego w formie siatki bezpieczeństwa w zakresie reagowania w przypadku wystąpienia sytuacji kryzysowej oraz usuwaniu jej skutków;
- 2) zasady współdziałania między uczestnikami, o których mowa w pkt 1, w tym wymiana informacji w relacjach krajowych i międzynarodowych;
- 3) zestawienie sił i środków planowanych do wykorzystania w sytuacjach kryzysowych, w tym oddziałów Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej, o których mowa w art. 25;
- 4) tryb uruchamiania niezbędnych sił i środków;
- 5) organizacja systemu monitorowania zagrożeń, ostrzegania i alarmowania;
- 6) organizacja łączności;
- 7) zasady informowania ludności o zagrożeniach i sposobach postępowania na wypadek zagrożeń;
- 8) zasady oraz tryb oceniania i dokumentowania szkód;
- 9) procedury uruchamiania rezerw strategicznych;
- 10) procedury reagowania kryzysowego – Standardowe Procedury Operacyjne;
- 11) priorytety w zakresie ochrony oraz odtwarzania infrastruktury krytycznej;
- 12) wykaz zawartych umów i porozumień związanych z realizacją zadań zawartych w planie reagowania kryzysowego;
- 13) uruchamianie i realizacja zadań stałego dyżuru w ramach podwyższania gotowości obronnej państwa;
- 14) wykaz katalogów i modułów zadaniowych.

2. Rada Ministrów przyjmuje, przedkładany przez dyrektora Rządowego Centrum Bezpieczeństwa, Krajowy Plan Reagowania Kryzysowego w drodze uchwały.

3. Plany reagowania kryzysowego ministrów kierujących działami administracji rządowej i kierowników urzędów centralnych są uzgadniane z dyrektorem Rządowego

Centrum Bezpieczeństwa i stanowią załączniki funkcjonalne do Krajowego Planu Reagowania Kryzysowego.

Art. 5ad. 1. W skład planów reagowania kryzysowego ministrów i kierowników urzędów centralnych wchodzi następujące elementy:

- 1) zadania i obowiązki uczestników zarządzania kryzysowego w formie siatki bezpieczeństwa w zakresie reagowania w przypadku wystąpienia sytuacji kryzysowej oraz usuwaniu jej skutków;
- 2) zadania w zakresie monitorowania zagrożeń i realizacji zadań stałego dyżuru w ramach podwyższania gotowości obronnej państwa;
- 3) przedsięwzięcia realizowane w ramach przypisanych katalogów i modułów zadaniowych;
- 4) organizacja realizacji zadań z zakresu ochrony infrastruktury krytycznej.

2. Plan reagowania kryzysowego kierownika urzędu centralnego podległego lub nadzorowanego przez ministra jest uzgadniany z właściwym ministrem i stanowi załącznik do planu reagowania kryzysowego ministra.

Art. 5ae. 1 W skład wojewódzkich planów reagowania kryzysowego wchodzi następujące elementy:

- 1) elementy, o których mowa w art. 5ac ust. 1 pkt 1-13;
- 2) zadania w zakresie monitorowania zagrożeń;
- 3) przedsięwzięcia realizowane w ramach przypisanych katalogów i modułów zadaniowych;
- 4) zadania określone planami działań krótkoterminowych, o których mowa w art. 92 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. - Prawo ochrony środowiska (Dz. U. z 2018 r. poz. 799);
- 5) przedsięwzięcia minimalizujące skutki zakłócenia funkcjonowania infrastruktury krytycznej dla ludności.

Art. 5af. W skład powiatowych i gminnych planów reagowania kryzysowego wchodzi następujące elementy:

- 1) elementy, o których mowa w art. 5ac ust. 1 pkt 1-14;

- 2) zadania w zakresie monitorowania zagrożeń;
- 3) przedsięwzięcia realizowane w ramach przypisanych katalogów i modułów zadaniowych;
- 4) przedsięwzięcia minimalizujące skutki zakłócenia funkcjonowania infrastruktury krytycznej dla ludności.

Art. 5ag. 1. Plany zarządzania kryzysowego podlegają systematycznej aktualizacji, a cykl planowania nie może być dłuższy niż trzy lata.

2. Cykl planowania realizują właściwe organy administracji publicznej oraz podmioty przewidziane do realizacji przedsięwzięć określonych w planie zarządzania kryzysowego, w zakresie ich dotyczącym.

3. Plany zarządzania kryzysowego uzgadnia się z kierownikami jednostek organizacyjnych, w zakresie ich dotyczącym, planowanych do wykorzystania przy realizacji przedsięwzięć określonych w planie.

4. Plany postępowania na wypadek wystąpienia sytuacji kryzysowej, opracowane na podstawie innych przepisów stanowią załączniki do planu reagowania kryzysowego właściwego organu administracji publicznej;

6) w art. 5b:

a) ust. 2 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) ministrów kierujących działami administracji rządowej i kierowników urzędów centralnych odpowiedzialnych za systemy, o których mowa w art. 3 pkt 2, oraz wojewodów.”,

b) ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Program podlega aktualizacji nie rzadziej niż raz na trzy lata.”,

c) ust. 7 otrzymuje brzmienie:

7. Dyrektor Rządowego Centrum Bezpieczeństwa:

- 1) sporządza na podstawie szczegółowych kryteriów, o których mowa w ust. 2 pkt 3, we współpracy z ministrami kierującymi działami administracji rządowej i kierownikami urzędów centralnych odpowiedzialnymi za systemy, jednolity wykaz obiektów, instalacji, urządzeń i usług wchodzących w skład infrastruktury

krytycznej z podziałem na systemy, której zniszczenie lub zakłócenie miałyby niekorzystny wpływ na funkcjonowanie państwa lub na dany system. W wykazie wyróżnia się także europejską infrastrukturę krytyczną zlokalizowaną na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej oraz europejską infrastrukturę krytyczną zlokalizowaną na terytorium innych państw członkowskich Unii Europejskiej, mogącą mieć istotny wpływ na Rzeczpospolitą Polską. Wykaz ma charakter niejawnny;

- 2) opracowuje wyciągi z wykazu infrastruktury krytycznej, o którym mowa w pkt 1, znajdującej się w danym systemie oraz przekazuje je ministrom kierującym działami administracji rządowej i kierownikom urzędów centralnych odpowiedzialnym za dany system;
- 3) opracowuje wyciągi z wykazu infrastruktury krytycznej, o którym mowa w ust. 1, znajdującej się na terenie danego województwa oraz przekazuje właściwemu wojewodzie;
- 4) informuje o ujęciu w wykazie, o którym mowa w pkt 1, obiektów, instalacji, urządzeń i usług – ich właścicieli, posiadaczy samoistnych i zależnych, zwanych dalej „operatorami infrastruktury krytycznej”;
- 5) zatwierdza plany ochrony infrastruktury krytycznej obiektów, instalacji, urządzeń i usług, o których mowa w pkt 4, po zasięgnięciu opinii ministra kierującego działem administracji rządowej i kierownika urzędu centralnego odpowiedzialnego za system.”

c) po ust. 7 dodaje się ust. 7a w brzmieniu:

„7a. Wojewoda:

- 1) sporządza na podstawie szczegółowych kryteriów, o których mowa w ust. 2 pkt 3, jednolity wykaz obiektów, instalacji, urządzeń i usług wchodzących w skład infrastruktury krytycznej z podziałem na systemy, której zniszczenie lub zakłócenie miałyby niekorzystny wpływ na lokalną społeczność danego województwa. Wykaz ma charakter niejawnny;
- 2) opracowuje wyciągi z wykazu infrastruktury krytycznej, o którym mowa w pkt 1, znajdującej się w danym systemie oraz przekazuje ministrom kierującym działami

administracji rządowej i kierownikom urzędów centralnych odpowiedzialnym za dany system oraz dyrektorowi Rządowego Centrum Bezpieczeństwa;

- 3) informuje o ujęciu w wykazie, o którym mowa w pkt 1, operatorów infrastruktury krytycznej;
- 4) zatwierdza plany ochrony infrastruktury krytycznej obiektów, instalacji, urządzeń i usług, o których mowa w pkt 1, po zasięgnięciu opinii ministra kierującego działem administracji rządowej lub kierownika urzędu centralnego odpowiedzialnego za system.”,

c) ust. 9 otrzymuje brzmienie:

„9. Rada Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, sposób realizacji określonych w ustawie obowiązków i współpracy w zakresie programu przez właściwe organy administracji publicznej z operatorami infrastruktury krytycznej, biorąc pod uwagę sprawne wyznaczanie infrastruktury krytycznej oraz zapewnienie jednolitego poziomu bezpieczeństwa infrastruktury krytycznej.”;

7) po art. 5b dodaje się art. 5c – 5f w brzmieniu:

„Art. 5c. 1. Operator infrastruktury krytycznej wyznacza, w terminie 30 dni od dnia otrzymania informacji, o której mowa w art. 5b ust. 7 i 7a, koordynatora do spraw ochrony infrastruktury krytycznej, zwanego dalej „koordynatorem”.

2. Koordynatorem może być osoba, która:

- 1) posiada obywatelstwo polskie;
- 2) posiada wykształcenie wyższe;
- 3) korzysta z pełni praw publicznych;
- 4) posiada odpowiednią wiedzę, umiejętności i doświadczenie w zakresie zarządzania bezpieczeństwem organizacji, z uwzględnieniem przedmiotu działalności operatora infrastruktury krytycznej;
- 5) nie była skazana prawomocnym wyrokiem za umyślne przestępstwo lub umyślne przestępstwo skarbowe;
- 6) spełnia wymagania określone w przepisach o ochronie informacji niejawnych.

3. Koordynator podlega bezpośrednio organowi zarządzającemu lub członkowi zarządu operatora infrastruktury krytycznej.

4. O wyznaczeniu koordynatora operator infrastruktury krytycznej informuje niezwłocznie dyrektora Rządowego Centrum Bezpieczeństwa oraz:

- 1) właściwego ministra odpowiedzialnego za jeden z systemów, o których mowa w art. 3 pkt 2, albo
- 2) właściwego kierownika urzędu centralnego odpowiedzialnego za jeden z systemów, o których mowa w art. 3 pkt 2, albo
- 3) właściwego wojewodę.

Art. 5d. 1. Koordynator jest pracownikiem operatora infrastruktury krytycznej koordynującym realizację przedsięwzięć prowadzonych przez operatora infrastruktury krytycznej w zakresie ochrony jego obiektów, instalacji, urządzeń i usług ujętych w wykazie, o którym mowa w art. 5b ust. 7 i 7a.

2. Do zadań koordynatora należy:

- 1) koordynowanie opracowywania i wdrażania planów ochrony infrastruktury krytycznej;
- 2) monitorowanie działalności operatora infrastruktury krytycznej w zakresie ochrony infrastruktury krytycznej;
- 3) utrzymywanie kontaktów z administracją publiczną, w tym dyrektorem Rządowego Centrum Bezpieczeństwa, przez przekazywanie i odbieranie informacji o:
 - a) zdarzeniach zakłócających lub mogących zakłócić funkcjonowanie infrastruktury krytycznej,
 - b) spodziewanym lub zaobserwowanym zwiększeniu zapotrzebowania na usługi lub produkty dostarczane przez operatorów infrastruktury krytycznej,
 - c) spodziewanych przerwach lub zakłóceniach w dostawach usług lub produktów dostarczanych przez operatorów infrastruktury krytycznej;
- 4) sporządzanie i przekazywanie informacji, analiz i sprawozdań dotyczących infrastruktury krytycznej w zakresie zapewnienia bezpieczeństwa fizycznego, technicznego, osobowego, teleinformatycznego, prawnego oraz planów ciągłości

działania i odtwarzania na żądanie dyrektora Rządowego Centrum Bezpieczeństwa oraz:

- a) właściwego ministra odpowiedzialnego za jeden z systemów, o których mowa w art. 3 pkt 2, albo
 - b) właściwego kierownika urzędu centralnego odpowiedzialnego za jeden z systemów, o których mowa w art. 3 pkt 2, albo
 - c) właściwego wojewody;
- 5) sporządzanie raportu o stanie ochrony infrastruktury krytycznej, o którym mowa w art. 5e ust 1.

Art. 5e. 1. Koordynator sporządza dla organu zarządzającego operatora infrastruktury krytycznej albo rady nadzorczej do dnia 31 marca każdego roku raport o stanie ochrony infrastruktury krytycznej za rok ubiegły.

2. Raport o stanie ochrony infrastruktury krytycznej zawiera w szczególności informacje dotyczące ochrony infrastruktury krytycznej w zakresie:

- 1) zapewnienia bezpieczeństwa fizycznego;
- 2) zapewnienia bezpieczeństwa technicznego;
- 3) zapewnienia bezpieczeństwa osobowego;
- 4) zapewnienia bezpieczeństwa teleinformatycznego;
- 5) zapewnienia bezpieczeństwa prawnego;
- 6) planów ciągłości działania i odtwarzania.

3. Koordynator przekazuje raport o stanie ochrony infrastruktury krytycznej dyrektorowi Rządowego Centrum Bezpieczeństwa oraz:

- 1) właściwemu ministrowi odpowiedzialnemu za jeden z systemów, o których mowa w art. 3 pkt 2, albo
- 2) właściwemu kierownikowi urzędu centralnego odpowiedzialnemu za jeden z systemów, o których mowa w art. 3 pkt 2, albo
- 3) właściwemu wojewodzie.

4. Raport o stanie ochrony infrastruktury krytycznej sporządza się z zachowaniem przepisów o ochronie informacji niejawnych.

Art. 5f. 1. W celu realizacji zadań, o których mowa w art. 5d, koordynator, w ramach struktury organizacyjnej operatora infrastruktury krytycznej, może:

- 1) żądać udzielania niezbędnych informacji i wyjaśnień oraz udostępnienia dokumentów będących podstawą udzielanych informacji i wyjaśnień;
- 2) wskazywać organowi zarządzającemu operatora infrastruktury krytycznej nieprawidłowości w zakresie ochrony jego obiektów, instalacji, urządzeń i usług ujętych w wykazie, o którym mowa w art. 5b ust. 7 i 7a, oraz formułować zalecenia co do sposobu ich usunięcia.

2. Operator infrastruktury krytycznej jest obowiązany zapewnić koordynatorowi organizacyjne i techniczne warunki realizacji zadań, o których mowa w art. 5d, w tym dostęp do dokumentów i informacji.

3. Operator infrastruktury krytycznej w związku z realizacją przedsięwzięć w zakresie ochrony jego obiektów, instalacji, urządzeń i usług ujętych w wykazie, o którym mowa w art. 5b ust. 7 i 7a, zapewnia zdolność do ochrony informacji niejawnych.”;

8) w art. 6:

a) w ust. 1 pkt 5 otrzymuje brzmienie:

„5) współpracę między organami administracji publicznej a operatorami infrastruktury krytycznej w zakresie jej ochrony.”,

b) ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Operator infrastruktury krytycznej ma obowiązek ochrony obiektów, instalacji, urządzeń i usług ujętych w wykazie, o którym mowa w art. 5b ust. 7 i 7a, w szczególności przez:

- 1) przygotowanie i wdrażanie planów ochrony infrastruktury krytycznej;
- 2) wdrażanie minimalnych wymagań w zakresie zapewnienia bezpieczeństwa osobowego, fizycznego i teleinformatycznego, o których mowa w ust. 8;

3) utrzymywanie własnych systemów rezerwowych zapewniających bezpieczeństwo i podtrzymujących funkcjonowanie tej infrastruktury, do czasu jej pełnego odtworzenia.”;

c) uchyla się ust. 5a,

d) po ust. 7 dodaje się ust. 8 w brzmieniu:

„8. Rada Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, minimalne wymagania wobec operatorów infrastruktury krytycznej w zakresie zapewnienia bezpieczeństwa osobowego, fizycznego i teleinformatycznego, mając na uwadze rodzaj infrastruktury krytycznej oraz dobór odpowiednich środków związanych z przeciwdziałaniem zagrożeniom dla infrastruktury krytycznej.”;

9) po art. 6c dodaje się art. 6d w brzmieniu:

„Art. 6d. 1. Dyrektor Rządowego Centrum Bezpieczeństwa we współpracy z ministrami kierującymi działami administracji rządowej i kierownikami urzędów centralnych odpowiedzialnymi za systemy, o których mowa w art. 3 pkt 2, oraz wojewodami, na bieżąco rozpoznaje obiekty budowlane, urządzenia, instalacje i usługi, będące w fazie projektowania lub budowy, mogące potencjalnie spełniać kryteria, o których mowa w art. 5b ust. 2 pkt 3.

2. W przypadku rozpoznania obiektów budowlanych, urządzeń, instalacji i usług potencjalnie mogących spełniać kryteria, o których mowa w ust. 1, ministrowie kierującymi działami administracji rządowej i kierownicy urzędów centralnych odpowiedzialni za systemy, o których mowa w art. 3 pkt 2, albo wojewodowie podejmują rozmowy z właścicielami, posiadaczami samoistnymi i zależnymi na temat możliwości potencjalnego ujęcia w wykazie infrastruktury krytycznej, o którym mowa w art. 5b ust. 7 i 7a, budowli, urządzeń, instalacji i usług, o których mowa w ust. 1.

3. W przypadku ujęcia projektowanego lub budowanego obiektu budowlanego, urządzenia, instalacji i usługi w wykazie, o którym mowa w art. 5b ust. 7 i 7a, ministrowie kierującymi działami administracji rządowej i kierownicy urzędów centralnych odpowiedzialni za systemy, o których mowa w art. 3 pkt 2, albo wojewodowie współpracują z operatorami infrastruktury krytycznej w zakresie zapewnienia zgodności fazy projektowej lub budowy z wymaganiami dotyczącymi infrastruktury krytycznej.”;

10) w art. 7 ust. 1 – 3 otrzymują brzmienie:

„1. Zarządzanie kryzysowe sprawuje Rada Ministrów.

2. W sytuacjach niecierpiących zwłoki zarządzanie kryzysowe sprawuje, zawiadamiając niezwłocznie o swoich działaniach Prezesa Rady Ministrów:

- 1) minister właściwy do spraw wewnętrznych;
- 2) Minister Obrony Narodowej w przypadku spraw związanych z wypełnianiem zobowiązań sojusznicznych lub uruchamianiem zadań wynikających z Planu Reagowania Obronnego Rzeczypospolitej Polskiej;
- 3) minister właściwy do spraw zagranicznych w przypadku gdy skutki zdarzenia dotyczą obywateli polskich przebywających poza terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub instytucji polskich albo polskiej infrastruktury mieszczących się poza terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

3. Działania ministrów, o których mowa w ust. 2, są:

- 1) realizowane w szczególności przez:
 - a) uruchamianie przedsięwzięć i procedur zawartych w Krajowym Planie Reagowania Kryzysowego,
 - b) uruchamianie przedsięwzięć i procedur, o którym mowa w ust. 4;
- 2) przedstawiane przez właściwego ministra na najbliższym posiedzeniu Rady Ministrów.”;

11) art. 8 i 9 otrzymują brzmienie:

„Art. 8. 1. Przy Radzie Ministrów działa Rządowy Zespół Zarządzania Kryzysowego, zwany dalej "Zespołem", właściwy w sprawach inicjowania i koordynowania działań podejmowanych w zakresie zarządzania kryzysowego.

2. W skład Zespołu wchodzi:

- 1) Prezes Rady Ministrów - przewodniczący;
- 2) pozostali członkowie:
 - a) Minister Obrony Narodowej, minister właściwy do spraw wewnętrznych oraz minister właściwy do spraw zagranicznych – zastępcy przewodniczącego,

- b) minister właściwy do spraw administracji publicznej,
- c) Minister Koordynator Służb Specjalnych,
- d) Szef Biura Bezpieczeństwa Narodowego,
- e) dyrektor Rządowego Centrum Bezpieczeństwa – sekretarz Zespołu.

3. W pracach Zespołu, na prawach członka, biorą udział wyznaczone przez przewodniczącego, w zależności od potrzeb, następujące organy administracji rządowej:

- 1) ministrowie kierujący działami administracji rządowej niewymienionymi w ust. 2 pkt 2 lit. a i b;
- 2) Główny Geodeta Kraju;
- 3) Główny Inspektor Ochrony Środowiska;
- 4) Główny Inspektor Sanitarny;
- 5) Główny Lekarz Weterynarii;
- 6) Komendant Główny Państwowej Straży Pożarnej;
- 7) Komendant Główny Policji;
- 8) Komendant Główny Straży Granicznej;
- 9) Komendant Główny Żandarmerii Wojskowej;
- 10) Komendant Służby Ochrony Państwa;
- 11) Prezes Państwowej Agencji Atomistyki;
- 12) Prezes Urzędu Lotnictwa Cywilnego;
- 13) Szef Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego;
- 14) Szef Agencji Wywiadu;
- 15) Szef Obrony Cywilnej Kraju;
- 16) Szef Służby Kontrwywiadu Wojskowego;
- 17) Szef Służby Wywiadu Wojskowego;
- 18) Szef Sztabu Generalnego Wojska Polskiego;
- 19) Pełnomocnik Rządu do Spraw Cyberbezpieczeństwa.

4. Przewodniczący może zapraszać do udziału w pracach Zespołu, na prawach członka, inne osoby.

5. W przypadku nieobecności przewodniczącego, pracami Zespołu kieruje wyznaczony przez niego zastępca.

6. Członkowie Zespołu mogą wyznaczać do udziału w jego pracach swoich przedstawicieli:

- 1) Prezes Rady Ministrów – Wiceprezesa Rady Ministrów albo sekretarza lub podsekretarza stanu w Kancelarii Prezesa Rady Ministrów;
- 2) ministrowie - sekretarza lub podsekretarza stanu;
- 3) Szef Biura Bezpieczeństwa Narodowego – swojego zastępcę;
- 4) dyrektor Rządowego Centrum Bezpieczeństwa – swojego zastępcę;
- 5) organy, o których mowa w ust. 3 pkt 2-18 - swojego zastępcę;
- 6) Pełnomocnik Rządu do Spraw Cyberbezpieczeństwa – upoważnionego przedstawiciela.

Art. 9. 1. Do zadań Zespołu należy:

- 1) zapewnienie koordynacji działań organów administracji rządowej w przypadku wystąpienia lub ryzyka wystąpienia sytuacji kryzysowej;
- 2) podejmowanie decyzji o konieczności opracowania planu, o którym mowa w art. 21b, wraz ze wskazaniem podmiotu wiodącego w zakresie jego opracowania oraz podmiotów współpracujących;
- 3) podejmowanie decyzji o doborze i uruchomieniu modułów zadaniowych, wobec zagrożeń, które nie zostały ujęte w Krajowym Planie Reagowania Kryzysowego;
- 4) uruchamianie działań i procedur, o których mowa w Krajowym Planie Reagowania Kryzysowego;
- 5) uruchamianie przedsięwzięć i procedur, o których mowa w art. 7 ust. 4;
- 6) dokonywanie oceny stanu bezpieczeństwa kraju, w tym występujących lub potencjalnych zagrożeń;

- 7) dysponowanie pododdziałów lub oddziałów Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej, o których mowa w art. 25, do wykonywania zadań z zakresu zarządzania kryzysowego na terenie kraju;
- 8) zapewnienie koordynacji działań organów administracji rządowej oraz Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej w przypadkach, o których mowa w art. 18 ustawy z dnia 6 kwietnia 1990 r. o Policji (Dz. U. z 2017 r. poz. 2067, z późn. zm.), art. 22 ustawy z dnia 10 czerwca 2016 r. o działaniach antyterrorystycznych (Dz. U. z 2018 r. poz. 452, z późn. zm.) oraz art. 11b -11d ustawy z dnia 12 października 1990 r. o Straży Granicznej (Dz. U. z 2017 r. poz. 2365, z późn. zm.).

2. Zespół koordynuje realizację zadań, wynikających z Planu Reagowania Obronnego Rzeczypospolitej Polskiej, do czasu wprowadzenia stanu wojennego i uruchomienia systemu kierowania obroną państwa.

3. Prezes Rady Ministrów określi, w drodze zarządzenia, organizację i tryb pracy Zespołu, z uwzględnieniem rozwiązań pozwalających na niezwłoczne zebranie się Zespołu i zapewnienie uzyskania pełnej informacji o zdarzeniach będących przedmiotem posiedzenia.

12) w art. 10 uchyla się ust. 2a;

13) w art. 11:

a) w ust. 2:

- w pkt 1:

-- lit. b otrzymuje brzmienie:

„b) opracowywanie i aktualizowanie Krajowego Planu Zarządzania Ryzykiem oraz Krajowego Planu Reagowania Kryzysowego”,

-- w lit. g średnik zastępuje się przecinkiem i dodaje się lit. h w brzmieniu:

„h) uzgadnianie planów zarządzania kryzysowego sporządzanych przez ministrów kierujących działami administracji rządowej i kierowników urzędów centralnych.”,

- pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) przygotowanie uruchamiania, w przypadku zaistnienia zagrożeń, procedur związanych z reagowaniem kryzysowym;”,

- pkt 6 otrzymuje brzmienie:

„6) współdziałanie z podmiotami, komórkami i jednostkami organizacyjnymi Organizacji Traktatu Północnoatlantyckiego, Unii Europejskiej, Organizacji Narodów Zjednoczonych oraz innych organizacji międzynarodowych, odpowiedzialnymi za zarządzanie kryzysowe i ochronę infrastruktury krytycznej;”;

- pkt 9 otrzymuje brzmienie:

„9) realizacja zadań stałego dyżuru Prezesa Rady Ministrów w ramach gotowości obronnej państwa;”;

- uchyla się pkt 10,

- w pkt 15 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 16 w brzmieniu:

„16) pełnienie funkcji krajowego punktu kontaktowego dla Organizacji Narodów Zjednoczonych do spraw wdrażania Ramowego Programu Działań na lata 2015-2030 w sprawie ograniczenia ryzyka katastrof.”;

14) uchyla się art. 11a;

15) w art. 12:

a) ust.1 otrzymuje brzmienie:

„1. Ministrowie kierujący działami administracji rządowej oraz kierownicy urzędów centralnych, realizują, w zakresie swojej właściwości, zadania dotyczące zarządzania kryzysowego, w tym:

- 1) opracowują plany zarządzania kryzysowego;
- 2) organizują, prowadzą i koordynują szkolenia i ćwiczenia z zakresu zarządzania kryzysowego oraz biorą udział w ćwiczeniach krajowych i międzynarodowych;
- 3) współpracują z operatorami infrastruktury krytycznej przy tworzeniu planów ochrony infrastruktury krytycznej oraz planu zarządzaniu kryzysowego.”;

b) uchyla się ust. 2 i 2a;

c) ust. 2c otrzymuje brzmienie:

„2c. Do zadań zespołów, o których mowa w ust. 2b, należy:

- 1) dokonywanie okresowej oceny ryzyka na potrzeby Raportu;
- 2) dokonywanie okresowej oceny gotowości do reagowania w zakresie organizacyjnym, technicznym i finansowym;
- 3) opiniowanie projektów planów zarządzania kryzysowego;
- 4) opiniowanie wykazu infrastruktury krytycznej w ramach swoich właściwości;
- 5) wypracowywanie wniosków i propozycji dotyczących zapobiegania i przeciwdziałania zagrożeniom.”;

16) dodaje się art. 13a w brzmieniu:

„13a. Ministrowie kierujący działami administracji rządowej, kierownicy urzędów centralnych oraz wojewodowie wdrażają Ramowy Program Działań na lata 2015-2030 w sprawie ograniczenia ryzyka katastrof oraz przekazują dyrektorowi Centrum, w wyznaczonym terminie, raporty dotyczące jego wdrażania oraz inne informacje, niezbędne do realizacji przez Centrum zadania, o którym mowa w art. 11 ust. 2 pkt 16.”;

17) w art. 14:

a) w ust. 2:

- pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) organizowanie, prowadzenie i koordynacja szkoleń i ćwiczeń z zakresu zarządzania kryzysowego oraz udział w ćwiczeniach krajowych i międzynarodowych;”;

- uchyla się pkt 6,

b) ust. 13 - 14 otrzymują brzmienie:

„13. Na potrzeby realizacji zadań, o których mowa w ust. 2, wojewoda może tworzyć sztaby koordynacyjne złożone z osób, o których mowa w ust. 9-12.

14. Wojewoda wyznacza osobę kierującą sztabem koordynacyjnym, o którym mowa w ust. 13, oraz określa jego skład, zadania, tryb i miejsce pracy.”;

18) po art. 15 dodaje się pkt 15a w brzmieniu:

„Art.15a. 1. W ramach realizacji zadań, o których mowa w art. 8a ustawy z dnia 5 czerwca 1998 r. o samorządzie województwa (Dz. U. z 2018, poz. 913), samorząd

województwa może udzielać pomocy innym jednostkom samorządu terytorialnego w zakresie zapobiegania sytuacjom kryzysowym, przygotowania do przejmowania nad nimi kontroli w drodze zaplanowanych działań, reagowania w przypadku wystąpienia sytuacji kryzysowych, usuwania ich skutków oraz przywracania sprawnego funkcjonowania organów administracji publicznej i infrastruktury krytycznej.

2. Zakres udzielanej pomocy w danym roku budżetowym określa uchwała sejmiku wojewódzkiego.”;

19) w art. 16 w ust. 2 po pkt 8 dodaje się pkt 9 w brzmieniu:

„9) zapewnienie obsługi numeru kontaktowego, o którym mowa w art. 21c ust. 2.”;

20) w art. 17:

a) w ust. 2:

- pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) organizowanie, prowadzenie i koordynacja szkoleń i ćwiczeń z zakresu zarządzania kryzysowego oraz udział w ćwiczeniach krajowych i międzynarodowych;”;

- uchyla się pkt 5,

b) w pkt 6 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 7 w brzmieniu:

„7) informowanie wojewody co najmniej raz w roku, o stanie realizacji zadań z zakresu zarządzania kryzysowego na obszarze powiatu.”;

c) dodaje się ust. 8 – 9 w brzmieniu:

„8. Na potrzeby realizacji zadań, o których mowa w ust. 2, starosta może tworzyć sztaby koordynacyjne złożone z osób, o których mowa w ust. 6.

9. Starosta wyznacza osobę kierującą sztabem koordynacyjnym, o którym mowa w ust. 8, oraz określa jego skład, zadania, tryb i miejsce pracy.”;

21) w art. 18 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Tworzy się powiatowe centra zarządzania kryzysowego, których obsługę zapewniają komórki organizacyjne starostw powiatowych właściwe w prawach zarządzania kryzysowego.”;

22) w art. 19:

a) w ust. 2:

- pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) organizowanie, prowadzenie i koordynacja szkoleń i ćwiczeń z zakresu zarządzania kryzysowego oraz udział w ćwiczeniach krajowych i międzynarodowych;”

3b) informowanie starosty minimum raz w roku i na każde jego wezwanie, o stanie realizacji zadań z zakresu zarządzania kryzysowego na obszarze gminy;”

- uchyla się pkt 5,

- w pkt 6 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 7 w brzmieniu:

„7) informowanie starosty co najmniej raz w roku o stanie realizacji zadań z zakresu zarządzania kryzysowego na obszarze gminy;”

b) dodaje się ust. 8-9 w brzmieniu:

„8. W celu realizacji zadań, o których mowa w ust. 2, wójt, burmistrz, prezydent miasta może tworzyć sztaby koordynacyjne złożone z osób, o których mowa w ust. 6.

9. Wójt, burmistrz, prezydent miasta wyznacza osobę kierującą sztabem koordynacyjnym, o którym mowa w ust. 8, oraz określa jego skład, zadania, tryb i miejsce pracy.”;

23) w art. 20:

a) w ust. 1 w pkt 6 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 7 w brzmieniu:

„7) prowadzenie wykazu, o którym mowa w art. 21d ust.2.”

b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. W celu realizacji zadań, o których mowa w ust. 1, wójt, burmistrz, prezydent miasta zapewnia całodobowy punkt kontaktowy lub może tworzyć gminne (miejskie) centra zarządzania kryzysowego.”;

24) w art. 21a dodaje się ust. 3a i 3b w brzmieniu:

„3a. Operator, stosownie do możliwości technicznych, może podjąć decyzję o niewysyłaniu komunikatu użytkownikom końcowym, których karty SIM są zainstalowane i wykorzystywane w urządzeniach telemetrycznych.

3b. Operator, po wysłaniu komunikatu, niezwłocznie przekazuje dyrektorowi Centrum informację o liczbie kart SIM użytkowników końcowych, do których komunikat został wysłany oraz informację o liczbie kart SIM użytkowników końcowych, do których komunikat został dostarczony. Operator przekazuje dane, o których mowa w zdaniu pierwszym, wraz ze wskazaniem obszaru, na który komunikat został wysłany.”;

25) po art. 21a dodaje się art. 21b – 21d w brzmieniu:

„21b. 1. W przypadku organizacji imprezy niebędącej imprezą masową w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 20 marca 2009 r. o bezpieczeństwie imprez masowych, a stwarzającej możliwość wystąpienia sytuacji kryzysowej, zwaną dalej „imprezą”, opracowuje się ramowy plan zabezpieczenia imprezy, zgodnie z decyzją Zespołu, o której mowa w art. 9 ust. 1 pkt 2.

2. Rada Ministrów określi w drodze rozporządzenia elementy ramowego planu zabezpieczenia imprezy, o której mowa w ust. 1, mając na względzie niezakłócony przebieg imprezy oraz bezpieczeństwo osób biorących w niej udział.

21c. 1. W przypadku zdarzenia masowego, w szczególności w ruchu lotniczym, kolejowym lub morskim, wojewoda zapewnia dostęp do informacji członkom rodzin osób poszkodowanych w zdarzeniu.

2. W celu zapewnienia dostępu do informacji, o których mowa w ust. 1, wojewoda udostępnia na stronie podmiotowej Biuletynu Informacji Publicznej urzędu wojewódzkiego, dedykowany zdarzeniu, numer kontaktowy.

21d. 1. Na potrzeby zarządzania sytuacją kryzysową wójt, burmistrz, prezydent miasta określa szczególne formy udzielania pomocy dla lokalnej społeczności.

2. Wójt, burmistrz, prezydent miasta sporządza wykaz szczególnych form udzielania pomocy dla lokalnej społeczności oraz informuje, w sposób w zwyczajowo przyjęty, mieszkańców o możliwości ujęcia w tym wykazie.

3. Ujęcie w wykazie, o którym mowa w ust. 2, następuje na wniosek osoby wymagającej wsparcia lub jej opiekuna prawnego.”;

26) w art. 25 ust. 6 i 7 otrzymują brzmienie:

„6. Koordynowanie udziału oddziałów Sił Zbrojnych w realizacji zadań, o których mowa w ust. 3, w zależności od obszaru występowania zagrożeń, zapewniają

odpowiednio organy, o których mowa w art. 14 ust. 1, art. 17 ust. 1 i art. 19 ust. 1, a w przypadku działań ratowniczych strażak kierujący akcją ratowniczą, o której mowa w art. 20 ust. 1 ustawy o Państwowej Straży Pożarnej (Dz. U. z 2017 poz.1204). Koordynowanie obejmuje przedsięwzięcia mające na celu sprawne włączenie oddziałów Sił Zbrojnych do realizacji zadań, z uwzględnieniem czasu i miejsca ich użycia oraz sposobu współdziałania z innymi podmiotami.

7. Zadania dla oddziałów Sił Zbrojnych organy, o których mowa w art. 14 ust. 1, art. 17 ust. 1 i art. 19 ust. 1, oraz funkcjonariusze Państwowej Straży Pożarnej kierujący akcją ratowniczą przekazują wyłącznie ich dowódcom.”;

27) po art. 25 dodaje się art. 25a w brzmieniu:

„25a. W sytuacjach niecierpiących zwłoki, Minister Obrony Narodowej, na wniosek ministra właściwego do spraw wewnętrznych, może przekazać do jego dyspozycji oddziały Sił Zbrojnych wraz ze skierowaniem ich do wykonywania zadań z zakresu zarządzania kryzysowego oraz zwalczania zagrożeń hybrydowych.”;

28) w art. 26 po ust. 4 dodaje się ust. 4a w brzmieniu:

„4a. Środki finansowe z rezerwy celowej, o której mowa w ust. 4, są przeznaczone na realizację przedsięwzięć związanych z zapobieganiem sytuacjom kryzysowym, przygotowaniem oraz reagowaniem w przypadku ich wystąpienia, a także usuwaniem skutków i odtwarzaniem zasobów, a w szczególności na wydatki związane z:

- 1) organizacją własnego centrum zarządzania kryzysowego;
- 2) przygotowaniem systemu ostrzegania i alarmowania ludności;
- 3) organizacją szkoleń i ćwiczeń;
- 4) wykrywaniem, monitorowaniem i oceną zagrożeń;
- 5) utrzymaniem i odtwarzaniem niezbędnych zasobów materiałowych;
- 6) podejmowaniem działań eliminujących zagrożenia;
- 7) działaniami prowadzonymi w sytuacji kryzysowej;
- 8) realizacją umów i porozumień wykorzystywanych na potrzeby działań w sytuacji kryzysowej;

9) pokrycie kosztów wykorzystania sprzętu, usług, paliwa i części zamiennych wykorzystywanych w sytuacji kryzysowej;

10) udzielaniem pomocy, w tym pomocy finansowej, innym jednostkom samorządu terytorialnego.”;

29) po art. 26 dodaje się art. 26 a - 26 c w brzmieniu:

„Art. 26a. Rada gminy, powiatu i sejmik wojewódzki w formie uchwał określają sposób utrzymania niezbędnych zasobów pozwalających na utrzymanie realizacji zadań z zakresu zarządzania kryzysowego przez okres minimum 3 dni poprzez uzupełnienie istniejących magazynów przeciwpowodziowych o zasoby niezbędne do działania w innych sytuacjach kryzysowych niż powódzie, zawarcie umów pozwalających otrzymać niezbędne zasoby w sytuacji kryzysowej lub utworzenie niezależnego magazynu.

Art. 26b. Osobie, która na wezwanie organów o których mowa w art. 14 ust. 1, art. 17 ust. 1 i art. 19 ust. 1 włączyła się do ćwiczeń związanych z zarządzaniem kryzysowym lub do działań polegających na usuwaniu skutków zagrożenia lub klęski żywiołowej, i w czasie tych ćwiczeń lub działań uległa wypadkowi, oraz członkom rodziny osoby zmarłej wskutek takiego wypadku, przysługują świadczenia odszkodowawcze w trybie i na zasadach wynikających z ustawy z dnia 30 października 2002 r. o zaopatrzeniu z tytułu wypadków lub chorób zawodowych powstałych w szczególnych okolicznościach.

Art. 26c. 1. Na potrzeby ochrony ludności w przypadku wystąpienia lub możliwości wystąpienia sytuacji kryzysowej, w tym spowodowanej klęską żywiołową tworzy się Centralną Bazę Magazynową, zwaną dalej „CBM”.

2. CBM tworzy Komendant Główny PSP na bazie jednostek krajowego systemu ratowniczo – gaśniczego, o którym mowa w ustawie z dnia 24 sierpnia 1991r. o ochronie przeciwpożarowej (Dz. U. z 2018 r. poz. 620).

3. Do dysponowania zasobami CBM są uprawnieni:

- 1) Rządowy Zespół Zarządzania Kryzysowego;
- 2) minister właściwy do spraw wewnętrznych;
- 3) wojewodowie;

4) Komendant Główny PSP.

4. W celu włączenia informacji o zasobach CBM do baz danych tworzonych na potrzeby planów zarządzania kryzysowego, Komendant Główny PSP nie rzadziej niż co 6 miesięcy informuje wojewodów, ministra właściwego do spraw wewnętrznych oraz dyrektora Centrum o aktualnym stanie wyposażenia CBM.

5. Minister właściwy do spraw wewnętrznych określi w drodze rozporządzenia miejsca lokalizacji, normy wyposażenia, sposób zarządzania i administrowania obiektami oraz asortymentem CBM, biorąc pod uwagę czas dostarczenia niezbędnych zasobów do każdego województwa oraz rodzaje zagrożeń w nich występujących.”.

Art. 2. W ustawie z dnia 21 listopada 1967 r. o powszechnym obowiązku obrony Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. z 2018 r. poz. 1459, z późn. zm.) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 6:

a) w ust. 1 pkt 5 otrzymuje brzmienie:

„5) określanie obiektów szczególnie ważnych dla bezpieczeństwa państwa, w tym obronności lub zapewnienia sprawnego funkcjonowania organów administracji publicznej, instytucji i przedsiębiorców, oraz przygotowywanie ich szczególnej ochrony;”,

b) w ust. 2 pkt 4 otrzymuje brzmienie:

„4) obiekty szczególnie ważne dla bezpieczeństwa i obronności państwa lub zapewnienia sprawnego funkcjonowania organów administracji publicznej, instytucji i przedsiębiorców, ich kategorie, a także zadania w zakresie ich szczególnej ochrony oraz właściwość organów w tych sprawach, biorąc pod uwagę obiekty, o których mowa art. 3 pkt 2 ustawy z dnia 26 kwietnia 2007 r. o zarządzaniu kryzysowym (Dz. U. z 2018 r. poz. 1401, 1560 i ...);”;

2) w art. 17:

a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Szefa Obrony Cywilnej Kraju w randze sekretarza albo podsekretarza stanu powołuje i odwołuje Prezes Rady Ministrów na wniosek ministra właściwego do spraw wewnętrznych.”,

b) po ust. 3 dodaje się ust. 3a – 3d w brzmieniu:

„3a. Zastępcą Szefa Obrony Cywilnej Kraju jest Komendant Główny Państwowej Straży Pożarnej.

3b. Na wniosek Szefa Obrony Cywilnej Kraju uzgodniony z ministrem właściwym do spraw wewnętrznych, Prezes Rady Ministrów może powołać dodatkowo Zastępców Szefa Obrony Cywilnej Kraju.

3c. Minister właściwy do spraw wewnętrznych, w drodze zarządzenia, określa podział zadań między zastępców Szefa Obrony Cywilnej Kraju.

3d. Obsługę Szefa OCK oraz zastępców Szefa OCK zapewnia Komenda Główna Państwowej Straży Pożarnej.”,

c) w ust. 4 pkt 1 i 2 otrzymują brzmienie:

1) przygotowanie, nie rzadziej niż raz na 5 lat, Narodowego Programu Rozwoju Obrony Cywilnej obejmującego:

a) ocenę ryzyka związanego z możliwością wystąpienia kryzysu polityczno – militarnego,

b) wynikające z oceny ryzyka cele do osiągnięcia,

c) ramy czasowe osiągania poszczególnych celów,

d) zadania służące realizacji poszczególnych celów,

e) wykonawców zadań,

f) zasoby niezbędne do realizacji zadań,

g) zasady finansowania zadań;

2) zapewnienie koordynacji działań obrony cywilnej z uwzględnieniem ograniczeń wynikających z postanowień Protokołów dodatkowych do Konwencji genewskich z 12 sierpnia 1949 r. dotyczących ochrony ofiar międzynarodowych konfliktów zbrojnych (Protokół I) oraz dotyczących ochrony ofiar niemiędzynarodowych konfliktów zbrojnych (Protokół II), sporządzonych w Genewie dnia 8 czerwca 1977 r. (Dz. U. z 1992 r. poz. 175);”,

d) ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. Terenowymi organami obrony cywilnej są:

- 1) wojewoda – szef obrony cywilnej województwa;
- 2) starosta – szef obrony cywilnej powiatu;
- 3) wójt (odpowiednio burmistrz lub prezydent miasta) – szef obrony cywilnej gminy (miasta).”

e) po ust. 6 dodaje się ust. 6a– 6b w brzmieniu:

„6a. Zastępcami szefów obrony cywilnej są odpowiednio:

- 1) właściwy miejscowo komendant wojewódzki Państwowej Straży Pożarnej;
- 2) właściwy miejscowo komendant powiatowy Państwowej Straży Pożarnej;
- 3) osoba powołana przez wójta lub burmistrza (prezydenta miasta).

6b. W razie ogłoszenia mobilizacji, w czasie stanu wojennego oraz w czasie wojny lub okupacji wskazany Zastępca Szefa Obrony Cywilnej Kraju, zastępca szefa obrony cywilnej województwa, zastępca szefa obrony cywilnej powiatu oraz zastępca szefa obrony cywilnej gminy (miasta) pełnią funkcje dowódców formacji OC na swoim terenie.”;

f) ust. 8 otrzymuje brzmienie:

„8. Rada Ministrów określa w drodze rozporządzenia szczegółowy zakres działania szefa Obrony Cywilnej Kraju oraz szefów obrony cywilnej województw, powiatów i gmin, dowódców formacji OC kraju, województwa, powiatu i gminy, jak również zasady i tryb kierowania oraz koordynowania przez nich przygotowań i realizacji przedsięwzięć obrony cywilnej.”

g) po ust. 8 dodaje się ust 9

„9. Rada Ministrów w drodze uchwały przyjmuje Narodowy Program Rozwoju Obrony Cywilnej.”;

3) art. 19 otrzymuje brzmienie:

„Art. 19. Organy administracji i kierownicy jednostek określonych w art. 18 uwzględniają w toku wykonywania zadań w zakresie obronności postulaty dotyczące potrzeb Sił Zbrojnych, przekazywane przez ministra obrony narodowej lub organy wojskowe przez niego upoważnione oraz postulaty dotyczące potrzeb obrony cywilnej,

przekazywane przez Szefa Obrony Cywilnej Kraju, wynikające z postanowień Narodowego Programu Rozwoju Obrony Cywilnej.”;

4) w art. 20 w ust. 2 w pkt 7 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 8 brzmieniu:

„8) realizuje w swoim zakresie postanowienia Narodowego Programu Rozwoju Obrony Cywilnej”;

5) w art. 116 w ust. 4 w pkt 1 po lit. c średnik zastępuje się przecinkiem i dodaje się lit. d w brzmieniu:

„d) pełnią służbę lub są zatrudnione w jednostkach, o których mowa w art. 138 ust. 2a.”;

6) art. 137 otrzymuje brzmienie:

„Art. 137. 1. Obrona cywilna obejmuje realizację następujących zadań:

- 1) służba ostrzegawcza;
- 2) ewakuacja;
- 3) przygotowanie i organizowanie schronów;
- 4) obsługa środków zaciemnienia;
- 5) ratownictwo;
- 6) służby medyczne, włączając w to pierwszą pomoc oraz opiekę religijną;
- 7) walka z pożarami;
- 8) wykrywanie i oznaczanie stref niebezpiecznych;
- 9) odkażanie i inne podobne działania ochronne;
- 10) dostarczanie doraźnych pomieszczeń i zaopatrzenia;
- 11) doraźna pomoc dla przywrócenia i utrzymania porządku w strefach dotkniętych klęskami;
- 12) doraźne przywrócenie działania niezbędnych służb użyteczności publicznej;
- 13) doraźne grzebanie zmarłych;
- 14) pomoc w ratowaniu dóbr niezbędnych dla przetrwania;
- 15) dodatkowe rodzaje działalności, niezbędne dla wypełnienia któregoś z zadań wyżej wymienionych, w tym planowanie i prace organizacyjne.

2. Zadania wymienione w ust. 1 są planowane, przygotowywane do realizacji i testowane w okresie pokoju, zaś realizowane w razie ogłoszenia mobilizacji, w czasie stanu wojennego oraz w czasie wojny lub okupacji.

3. Formacje obrony cywilnej mogą brać udział w zwalczaniu klęsk żywiołowych i zagrożeń środowiska oraz usuwaniu ich skutków na zasadach wynikających z przepisów ustawy z dnia 26 kwietnia 2007 r. o zarządzaniu kryzysowym (Dz. U. z 2018 r. poz. 1401).”;

7) w art. 138 po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:

„2a. Jednostki ochrony przeciwpożarowej, o których mowa w art. 15 ust. 1 i ust. 2-7 ustawy z dnia 24 sierpnia 1991 r. o ochronie przeciwpożarowej (Dz. U. z 2019 r. poz. 730) oraz jednostki funkcjonujące w ramach systemu Państwowe Ratownictwo Medyczne, o których mowa w art. 32 ustawy z dnia 8 września 2006 r. o Państwowym Ratownictwie Medycznym (Dz. U. 2017 r. poz. 2195, z późn. zm.) stanowią formacje obrony cywilnej.”.

Art. 3. W ustawie z dnia 18 marca 2010 r. o szczególnych uprawnieniach ministra właściwego do spraw energii oraz ich wykonywaniu w niektórych spółkach kapitałowych lub grupach kapitałowych prowadzących działalność w sektorach energii elektrycznej, ropy naftowej oraz paliw gazowych (Dz. U. z 2016 r. poz. 2012) w art. 5 ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Pełnomocnik do spraw ochrony infrastruktury krytycznej może pełnić funkcje koordynatora ochrony infrastruktury krytycznej, o którym mowa w art. 5c ust. 1 ustawy z dnia 26 kwietnia 2007 r. o zarządzaniu kryzysowym.”.

Art. 4. W ustawie z dnia 5 lipca 2018 r. o krajowym systemie cyberbezpieczeństwa (Dz. U. 1560) w art. 92 uchyla się ust. 3.

Art. 5. 1. Streszczenie istotnych elementów krajowej oceny ryzyka, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą zostanie po raz pierwszy sporządzone w terminie do dnia 22 grudnia 2021 r.

2. Krajowa ocena zdolności zarządzania ryzykiem, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, zostanie sporządzona w terminie do dnia 8 sierpnia 2021 r.”.

Art. 6. 1. Plany, o których mowa w art. 5aa ust. 2 ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą zostaną sporządzone w terminie do dnia 8 sierpnia

2020 r. Plany sporządzone po raz pierwszy nie zawierają oceny osiągniętych efektów i wniosków z wdrożonych działań, o których mowa w art. 5ab ust. 1 pkt 5 lit. e ustawy zmienianej w art. 1.

2. Plany, o których mowa w art. 5aa ust. 3 ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą zostaną sporządzone w terminie 12 miesięcy od dnia sporządzenia planów, o których mowa w ust. 1.

3. Plany zarządzania kryzysowego przygotowane przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, pozostają w mocy do czasu sporządzenia planów, o których mowa w ust. 1 i 2 , w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

Art. 7. 1. Kryteria, o których mowa w art. 5b ust. 2 pkt 3 ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą zostaną sporządzone w terminie 18 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

2. Wykazy, o którym mowa w art. 5b ust. 7 – 7b ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, zostaną sporządzone w terminie 24 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 8. Operatorzy infrastruktury krytycznej wyznaczają po raz pierwszy koordynatorów w rozumieniu art. 5c ust. 1 ustawy, o której mowa w art. 1 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, w terminie 30 dni od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 9. Raport, o którym mowa w art. 5e ust. 1 ustawy, o której mowa w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą sporządza się po raz pierwszy w 2020 r.

Art. 10. Operatorzy infrastruktury krytycznej zapewnią zdolność do ochrony informacji niejawnych zgodnie z art. 5f ust. 3 ustawy, o której mowa w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, w terminie 12 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 11. Przepis art. 26 ust. 4 i 4a ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą ma zastosowanie po raz pierwszy do opracowania budżetów jednostek samorządu terytorialnego na 2020 r.

Art. 12. Przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 5a ust. 6, art. 5b ust. 9 oraz art. 9 ust. 3 ustawy zmienianej w art. 1 zachowują moc do czasu wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 5 ust. 6, art. 5b ust. 9 oraz art. 9 ust. 3,

w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, jednak nie dłużej niż przez 12 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy.

Art. 13. Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.